

СПРАВА «ТИМОШЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF TYMOSHENKO v. UKRAINE)

(Заява № 26951/23)

Стислий виклад рішення від 20 березня 2025 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 4 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на недоліки у провадженні щодо перегляду законності тримання його під вартою. Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зазначив, що держава, яка запроваджує другий рівень судової інстанції для розгляду питання законності тримання під вартою та клопотань про звільнення з-під варти, повинна в принципі забезпечити, щоб особи, позбавлені свободи, користувалися на етапі оскарження такими самими гарантіями, як і в першій інстанції, та констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує, що син заявника, пан Тимошенко, має *locus standi* у провадженні;
2. Оголошує заяву прийнятною;
3. Постановляє, що ця заява свідчить про порушення пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з недоліками у провадженні щодо перегляду законності тримання під вартою;
4. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.